

Kasteel Wolvendaal

Wat u vandaag ziet, is een kasteel uit 1895-1900, verbouwd door architect en archeoloog Joseph SCHADDE, 'architecte des châteaux' bij uitstek, met een uitgesproken voorliefde voor de neo-Vlaamse renaissance. Wolvendaal was één van de zowat 50 kastelen die Schadde bouwde, historiserend restaureerde of verbouwde. Het sobere witgepleisterde gebouw werd fors vergroot en tot een 'kasteel' omgetoverd, met een overvloed aan trapgevels, kruis- en kloosterkozijnen, geprofileerde dak-console's, een neogotische kapel, monumentale portieken en loggia's, een donjon met schietgaten en een tweede, slankere toren met een spits tentdak. Oorspronkelijk is het een buitenverblijf, een zogenaamd 'huis van plaisantie' voor welgestelde Brusselaars.

Geschiedenis

Wolvendaal, wordt het eerst vermeld als een pachthoeve in 1632. Het behoorde toe aan notabelen zoals **Gaspard Leyniers** (1661-1703) een vooraanstaande tapijtwever. In 1753 wordt **Joos Brinck** de eigenaar, een meester-wolverver. Deze laat niet alleen de hoeve renoveren, maar laat in 1765 naast deze hoeve ook een buitenverblijf (*huis van plaisantie*) bouwen. Dit omvatte ook een kapel waarin men missen mocht opdragen (met toestemming van de aartsbisschop van Mechelen).

In 1821 is het buitenverblijf in verval geraakt en de tuin is verwaarloosd. Er is in het huis ondertussen ook een brouwerij gevestigd. In 1838 wordt ridder **Joseph Gobart** de nieuwe eigenaar. Die laat de tuin in landschapsstijl omvormen en vergroot het huis.

In 1892 koopt baron **Léon de Viron** het domein. Deze laat het huis, naar een ontwerp van architect **Joseph Schadde**, ombouwen tot een kasteel in Vlaamse Neo-Renaissance stijl. Tegelijk wordt een nieuwe landschapstuin aangelegd.

Wanneer Adolphe de Viron in 1959 het domein van Wolvendaal verkoopt aan de Brusselse houthandelaar Emile Braekevelt, heeft het park, dat in de jaren 1890 door zijn vader is aangelegd, geen noemenswaardige veranderingen ondergaan. Het overleefde ook de volgende wisselingen van eigenaars en verkeert momenteel in een uitstekende staat. De gazons worden gesierd door in vorm gesnoeide struiken en massieven. Uitzonderlijk is de moes- en (hoofdzakelijk) bloementuin.

Door de tuin loopt de Kleine Molenbeek, die in Puurs samen met de Grote Molenbeek de Vliet zal vormen. Er staan diverse monumentale bomen in dit park. Waaronder gewone en oosterse platanen, witte paardenkastanjes en een groot aantal beuken. Opvallend zijn ook het grote aantal rododendron struiken.

In dit domein ontspringen ook heel wat bronnetjes, wat voor een vochtige ondergrond zorgt. Daardoor staat er hier heel veel daslook, wat voor een doordringende geur zorgt. Voor de soepliefhebbers: met verse daslookblaadjes (te plukken voor de plant in bloei komt) kan men een uitstekende soep maken. Je vindt een recept op de website van Natuurwandelaars.